

Debuut: 'Ik word wakker en vind een damesslipje in bed'

van onze medewerker martien douw

ALKMAAR- „Gefeliciteerd met je boek“, roept een mevrouw. Marten van der Veen, voor een signeersessie van zijn debuut 'Dagboek van een Steward' zaterdag bij boekhandel Zwaan & Ter Burg, lacht zijn parelwitte tanden bloot in een charmant 'dankjewel'.

„Zij is mijn buurvrouw uit de tijd dat ik in Oudorp woonde“, verklaart de kersverse schrijver, die zijn puberjaren in Alkmaar doorbracht en op het Jan Arentsz zat. Hij studeerde psychologie en werkte vervolgens vier jaar bij respectievelijk Martinair en de KLM.

Het eerder toegezegde vraaggesprek, na afloop van de signeersessie, moet toch maar staande bij het tafeltje met boeken plaatshebben, vindt hij. Er komen misschien nog liefhebbers. De voormalige steward, die momenteel als fotomodel de kost verdient, heeft helemaal gelijk. Want inderdaad: daar komen twee jonge vrouwen Zwaan & Ter Burg binnen, met een gulzige blik in de ogen.

„Ik had gehoopt dat het nog wat smeugiger was dan op tv“, zegt één van de twee. Ze doelt op de presentatie van het boek, kortgeleden bij 'Life and Cooking' met Carlo Boszhard en Irene Moors. Van der Veen zegt het jammer te vinden dat daar alleen de prikkelende passages uit het boek aan bod kwamen.

De jonge vrouw laat zich niet uit het veld slaan. „Ik wilde ook nog zeggen, dat ik het was van dat slipje“, laat ze weten. Van der Veen mompelt iets in de trant van 'dat had je gehoopt' en vraagt welke naam hij in het boek moet schrijven. 'Florence', zegt ze stralend.

Slipje? Hoe zit dat? Van der Veen: „Dat is een verhaal in het boek over een feest op de Cariben. Ik word wakker en vind een damesslipje in bed, maar ik weet niet van wie het is.“

Maar het boek gaat niet enkel over zulke dingen, benadrukt hij. „Kern is dat ik een realistisch beeld heb willen schetsen van hoe het eraan toegaat in dat wereldje. Over hoe je wordt, over het uren maken bij Martinair en over vliegveiligheid.“

Schijnwereldje

Een vluchtige beschouwing van het boek, eerder die middag, leert inderdaad dat het niet alleen over seks gaat. Hilarische verhalen over zeurende, kotsende, agressieve en jengelende passagiers. Aan het eind van het dagboek verzucht Van der Veen dat hij het schijnwereldje van de luchtvaart helemaal beu is. De dienstbetrekking die hem op exotische plekken bracht, over de hele wereld, wordt genadeloos tegen het licht gehouden.

„Ik wilde verder met mijn leven, maar kan niet aarden in een baan van negen tot vijf. Vrijheid is een belangrijk woord. Vrijheid in je doen en laten, te kunnen gaan en staan waar je wilt én alles te kunnen zeggen. Daarom wil ik schrijver worden.“

Maandag 28 november 2005

© 2005 HDC Media BV

Terug